My baby just cares for me - Nina Simone

Η **Νίνα Σιμόν** (*Nina Simone*, πραγματικό όνομα: **Γιουνίς Κάθλην Γουέημον**, *Eunice Kathleen Waymon*, 21 Φεβρουαρίου 1933 - 21 Απριλίου 2003) ήταν Αμερικανίδα τραγουδίστρια, στιχουργός και πιανίστρια. Αν και οι ειδικοί την κατατάσσουν στους καλλιτέχνες της τζαζ μουσικής, η ίδια δεν αποδέχτηκε ποτέ αυτήν την τυποποίηση. Από γενική άποψη το έργο της καλύπτει ένα ευρύ φάσμα, από τη μπλουζ, τη ρυδμ΄εν΄μπλουζ έως τη σόουλ μουσική. Η φωνή της χαρακτηρίζεται από πάθος, μεγάλες αναπνοές και τρέμουλο.

Η Σιμόν γεννήθηκε στην πόλη Τράιον της Νότιας Καρολίνας, ήταν το έκτο από τα οκτώ παιδιά πολυμελούς οικογένειας. Όπως πολλοί άλλοι Μαύροι τραγουδιστές, επηρεάστηκε όταν ήταν παιδί από την περίφημη μεσόφωνο του λυρικού ρεπερτορίου Μάριαν Άντερσον και άρχισε να τραγουδάει στην τοπική της εκκλησία, φανερώνοντας παράλληλα πλούσιο ταλέντο και ως πιανίστρια. Ένα περιστατικό εκείνης της περιόδου, συνέβαλε στη μετέπειτα ανάμειξή της στο κίνημα για τα Πολιτικά Δικαιώματα: στην πρώτη της δημόσια εμφάνιση στο πιάνο, σε ηλικία δέκα ετών, οι γονείς της, οι οποίοι είχαν πιάσει θέσεις στην πρώτη σειρά, υποχρεώθηκαν με τη βία να μετακινηθούν, για να καθίσουν Λευκοί.

Σε ηλικία δεκαεπτά ετών μετακόμισε στη Φιλαδέλφεια της Πενσιλβάνια, όπου έδινε μαθήματα και συνόδευε στο πιάνο την ερμηνεία διαφόρων τραγουδιστών.

Στη συνέχεια στράφηκε στη μπλουζ και την τζαζ μουσική. Το 1954 άρχισε να εμφανίζεται σε νυχτερινό κέντρο της Ατλάντικ Σίτυ με τα καλλιτεχνικό όνομα "Νίνα Σιμόν". Το "Νίνα" - στα ισπανικά "κορίτσι" - ήταν το παρατσούκλι που της κόλλησε ο φίλος της ενώ το "Σιμόν" προήλθε από το όνομα της Γαλλίδας ηθοποιού Σιμόν Σινιορέ. Άρχισε να γίνεται γνωστή στο ευρύτερο κοινό το 1959 ερμηνεύοντας σε διασκευή το "*I Loves You Porgy*".

Κατά τη δεκαετία του 1960 η Σιμόν αναμείχθηκε στο κίνημα για τα Πολιτικά Δικαιώματα και ηχογράφησε μία σειρά στρατευμένων τραγουδιών,

Το 1971, η Σιμόν έφυγε από τις Ηνωμένες Πολιτείες μετά από διαφορές που είχε με ατζέντηδες, δισκογραφικές εταιρίες αλλά και τις φορολογικές Αρχές, επικαλούμενη ως αιτία το ρατσισμό. Έτσι, επιστρέφοντας το 1978, συνελήφθη για φοροδιαφυγή, αφού είχε αρνηθεί να καταβάλει φόρους αρκετών ετών, ως διαμαρτυρία για τον πόλεμο στο Βιετνάμ. Έζησε σε διάφορες χώρες της Καραϊβικής, της Αφρικής και της Ευρώπης, συνεχίζοντας τις εμφανίσεις και μετά τα εξήντα της. Τη δεκαετία του 1980 εμφανιζόταν τακτικά στο τζαζ κλαμπ *Ronnie Scott's* στο Λονδίνο.

Στη μουσική βιομηχανία είχε αποκτήσει τη φήμη ανθρώπου δύσκολου στη συνεννόηση και με εκρηκτικό χαρακτήρα, χαρακτηρισμός για τον οποίο η ίδια διαφωνούσε σθεναρά. Είναι χαρακτηριστικό ένα περιστατικό που συνέβη το 1995, όταν έριξε εναντίον του γιου ενός γείτονά της με αεροβόλο όπλο, επειδή γελούσε και την εμπόδιζε να αυτοσυγκεντρωθεί. Αν και η παρουσία της επί σκηνής είχε κάπως απόμακρο και αλαζονικό ύφος, στα μετέπειτα χρόνια η Σιμόν έδειχνε να απολαμβάνει ιδιαίτερα να επικοινωνεί με το ακροατήριο, με διηγήσεις συχνά χιουμοριστικών περιστατικών από την καριέρα της και τη μουσική και ερμηνεύοντας κομμάτια κατά παραγγελία των θαυμαστών της. Το μεγαλοπρεπές της παρουσιαστικό και η επιβλητική της παρουσία πάνω στη σκηνή, χάρισαν στη Σιμόν τον τίτλο της "*Αρχιέρειας της Σόουλ*".